

ביסוד הכל צריכה לבא ההסברה הכללית של בטחון התשובה ועוצם השלוחה ושמחת עז, שצריכה להיות מתלבשת הנפש של כל איש אשר אור התשובה מאיר בנשמתו ולכונן עם זה לבאר איך שמחת אמת זאת ונועם זיו קודש זה איננו מפר יראה, חלילה, ואיננו מגרע כחוט השערה מכל ההתעוררות הנפשית, הנקנית בנפש מכל מיני ציורים של יראה תתאה (תחתונה, י.ש); אדרבה, עוד הוא מרבה את הכח התמציתי של הזהירות והזריזות הנשמטית.

ועם זאת, הגדולה העליונה של בהיקות חסד אור קדמון ממלאת את כל חדרי הנשמה ביטחה עצומה, עד שבגבורה נאמנה ובכל מלא הנשמה יוצאת שירת קודש מקורית, האומרת בהדר וחיים מלאים: "הסולח לכל עונכי, הרופא לכל תחלואיכי, הגואל משחת חייכי, המעטרכי חסד ורחמים, המשביע בטוב עדיך - תתחדש כנשר נעוריקי" והבטחון הולך ומתגבר והשמחה והצהלה וזיו עדנים הולך ומתרבה, עד שהנשמה מתחילה להרגיש בהרגשה זכה פנימית ועדינה, איך כל הזדונות מתהפכים לזכיות גמורות ורכוש גדול ועושר רב מתגלה מתוך אוצרות חושף, "ונפשי תגיל בד' תשיש בישועתו, כל עצמותי תאמרנה: ד' מי כמוך, מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגוזלו".

הדעה מתעלה עד לרומי עז של עולם עליון, עולם שרשי ההויות בצורתם האצילית, בנעמם העליון ומהלך הסיבוב של כל דבר חטא ועון מתחיל, על ידי התעלות הרצון לטוב ולקודש ד', ללכת באורח חיים, המסבב ברכה ושמחת עולמים, בכל היצור כולו, "תחת כל השמים ישרהו ואורו על כנפות הארץ" והכל פותח שירה, שירת אדם הראשון, בכוחה של תשובה, מזמור שיר ליום השבת: "כי שימחתיני ד' בפעלך במעשי ידיך ארנן".

וכל אלה הדברים לפרטיהם, עד כדי להביאם עד מקום המעשה ולהתאימם לכל המדריגות כולן, להעלות כל בחינה של נפילה של כל אחד מישראל, עם חביב, עם קדוש, מכל מקום שהוא, מכל עמק עמקים של תחתיות ארץ, בין במעשה, בין בדעת, עד הקצה האחרון - לאור החיים ודוקא להובילם בשמחות וגיל, בלא שום דרך עוצב וברוח עז וגבורת רעם, במסילות קודש סלולות ומסוקלות, בכח התגלות ניצוצי אורות של יום גאולה, המתגלה לנו בכל עת בארץ החיים, על ידי קץ המגולה של הרי ישראל הנעבדים והנזרעים, הנושאים פרי וענף לעם ד' אשר דרשוהו - לברר כל אלה באופן מספיק צריך זמן הגון ופנוי, כדי לסלק את כל יתדות הדרכים ולהוציא את האור הגנוז בכל המחשכים הנפרטיים.

ואם יבא אדם לחדש דברים עליונים בעסקי התשובה בזמן הזה ואל דברת קץ המגולה ואור הישועה הזרוחה לא יביט, לא יוכל לכונן שום דבר לאמיתתה של תורת אמת. כי כל זמן מאיר בתכונתו ועצת ד' אשר יעץ להחל אור גאולה מעולפת במטמוני מסתרים, כמו שאנו רואים בעינינו ומקפת בהמון נגעים של עניי הדעת סובלי חלאים רוחניים - ודאי לא יועילו כל חשבונות העולים בלב אדם שמחשבותיו הבל, נגד עצת ד' העליונה אשר דיבר טוב על ישראל, לכונן אור גאולה ודרך חיים לשאר עמו, העתידים להיות כולם שבי פשע.

וכל חולשת נפש, פחדנות, רפיון רוח ומוגת לבב, כליל יחלוף. ורוח מעודד, ממלא חיי ישע ועונג ד', בגודל לבב ורוחב דעה והגיון עז, יקח את מקומו בכל הלבבות הניגשים אל ד' בהר הקודש, להצמיח פדות, בהכשרת החיים, לאומץ אלוהי המבשר צבא רב של יצירת נפשות מוכנות לעבודת גאולה וישועת אמת, ההולכות מחיל אל חיל בגבורות ישע ימין עליון.